

sygn. akt VIII Ns 300/17

POSTANOWIENIE

Dnia 26 maja 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi, Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Bartek Męcina

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 26 maja 2022 roku w Ł.

sprawy z wniosku A. P.

z udziałem P. P. (1)

o podział majątku wspólnego

p o s t a n a w i a :

1. ustalić, że w skład majątku byłych małżonków A. P. i P. P. (1) wchodzi:

- a) segment kuchenny składający się z 4 szafek stojących i 4 szafek wiszących o wartości 250 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych),
- b) okap kuchenny marki A. o wartości 100 zł (sto złotych),
- c) lodówka marki P. o wartości 75 zł (siedemdziesiąt pięć złotych),
- d) kuchenka gazowa marki M. o wartości 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych),
- e) naczynia kuchenne o wartości 250 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych),
- f) segment pokojowy składający się z 5 elementów o wartości 450 zł (czteryście pięćdziesiąt złotych),
- g) komplet wypoczynkowy składający się z kanapy i 2 foteli o wartości 250 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych),
- h) dywan o wartości 75 zł (siedemdziesiąt pięć złotych),
- i) telewizor marki L. (...) cale o wartości 400 zł (czteryście złotych),
- j) wieża hi- fi marki T. wraz z kompletem 5+ 1 głośników o wartości 350 zł (trzysta pięćdziesiąt złotych),
- k) komplet sypialniany składający się z podwójnego łóżka, szafy pięciodrzwiowej z lustrem i 2 szafek nocnych o wartości 700 zł (siedemset złotych),
- l) komplet wypoczynkowy o wartości 300 zł (trzysta złotych),
- m) szafka segmentowa o wartości 100 zł (sto złotych),
- n) rower marki B. (...) o wartości 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych),
- o) kabina natryskowa łazienkowa o wartości 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych),
- p) szafka łazienkowa z umywalką o wartości 30 zł (trzydzieści złotych)

- q) lustro łazienkowe z oświetleniem o wartości 50 zł (pięćdziesiąt złotych),
- r) wieszaki o wartości 10 zł (dziesięć złotych),
- s) piec centralnego ogrzewania o wartości 200 zł (dwieście złotych),
- t) grzejniki o wartości 1.016 zł (jeden tysiąc szesnaście złotych),
- u) przedsiębiorstwo stanowiące zorganizowany zespół składników niematerialnych i materialnych przeznaczonych do prowadzenia działalności gospodarczej, prowadzone pod firmą (...) z siedzibą w B. o wartości 980.000 zł (dziewięćset osiemdziesiąt tysięcy złotych),
- v) środki zgromadzone na rachunku bankowym wnioskodawczyni o nr (...) prowadzonym przez (...) Bank (...) S.A. w W. w wysokości 2.133,47 zł (dwa tysiące sto trzydzieści trzy złote czterdzieści siedem groszy),
- w) środki zgromadzone na rachunku bankowym uczestnika o nr (...) prowadzonym przez (...) Bank (...) S.A. w W. w wysokości 20.794,06 zł (dwadzieścia tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt cztery złote sześć groszy),
- x) środki zgromadzone na rachunku otwartego funduszu emerytalnego wnioskodawczyni prowadzonym przez (...) S.A. w wysokości 1.892,23 zł (jeden tysiąc osiemset dziewięćdziesiąt dwa złote dwadzieścia trzy grosze),
- y) środki zgromadzone na rachunku otwartego funduszu emerytalnego uczestnika prowadzonym przez (...) S.A. w wysokości 6.700,21 zł (sześć tysięcy siedemset złotych dwadzieścia jeden groszy),

2. oddalić wniosek o ustalenie, że w skład majątku wspólnego stron wchodzi wierzytelność o zwrot nakładów na nieruchomości położoną w B. przy ul. (...) w postaci rozbudowy i wykończenia budynku mieszkalnego i zagospodarowania nieruchomości o wartości 60.000 zł (sześćdziesiąt tysięcy złotych),

3. dokonać podziału majątku wspólnego byłych małżonków A. P. i P. P. (1) w ten sposób, że ruchomości opisane w punkcie 1 a)- 1 t), przedsiębiorstwo opisane w punkcie 1 u), środki zgromadzone na rachunku bankowym opisane w punkcie 1 w) i środki zgromadzone na rachunku otwartego funduszu emerytalnego opisane w punkcie 1 y) przyznać na wyłączną własność uczestnika P. P. (1), a środki zgromadzone na rachunku bankowym opisane w punkcie 1 v) i środki zgromadzone na rachunku otwartego funduszu emerytalnego opisane w punkcie 1 x) przyznać na wyłączną własność wnioskodawczyni A. P. z obowiązkiem spłaty przez P. P. (1) na rzecz wnioskodawczyni A. P. kwoty 504.262,28 zł (pięćset cztery tysiące dwieście sześćdziesiąt dwa złote dwadzieścia osiem groszy),

4. rozłożyć wymienioną w punkcie 3 (trzecim) kwotę 504.262,28 zł (pięćset cztery tysiące dwieście sześćdziesiąt dwa złote dwadzieścia osiem groszy), zasądzoną tytułem spłaty na rzecz wnioskodawczyni A. P., na 8 (osiem) rat, przy czym pierwsza rata w kwocie 63.032,82 zł (sześćdziesiąt trzy tysiące trzydzieści dwa złote osiemdziesiąt dwa grosze) płatna w terminie 3 (trzech) miesięcy od daty uprawomocnienia się postanowienia, a kolejnych 7 (siedem) rat w kwotach po 63.032,78 zł (sześćdziesiąt trzy tysiące trzydzieści dwa złote siedemdziesiąt osiem groszy) w terminach co 3 (trzy) miesiące, od daty płatności pierwszej raty, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

Sygn. akt VIII Ns 300/17

UZASADNIENIE

W dniu 8 listopada 2017 roku A. P., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, złożyła wniosek o dokonanie podziału majątku wspólnego. Wnioskodawczyni wniosła o ustalenie, że w skład majątku wspólnego byłych małżonków A. P. i P. P. (1), wchodzi:

- a) środki pieniężne, w tym zdeponowane na rachunkach bankowych stron na dzień 27 września 2017 roku,

b) ruchomości znajdujące się w lokalu mieszkalnym uczestnika w B. przy ul. (...) w postaci:

- segmentu kuchennego o wartości 1.000 zł,
- okapu kuchennego o wartości 400 zł,
- lodówki o wartości 800 zł,
- kuchenki gazowej o wartości 800 zł,
- naczyń kuchennych o wartości 700 zł,
- mebli w pokoju dziennym na parterze o wartości 1.200 zł,
- kompletu wypoczynkowego w pokoju dziennym na parterze o wartości 1.200 zł,
- dywanu w pokoju dziennym na parterze o wartości 300 zł,
- telewizora w pokoju dziennym na parterze o wartości 2.500 zł,
- wieży Hi-Fi o wartości 1.000 zł,
- wyposażenia łazienkowego o wartości 3.400 zł,
- kompleksu sypialnianego o wartości 2.000 zł,
- mebli w pokoju dziennym na piętrze o wartości 1.000 zł,
- kompletu wypoczynkowego w pokoju dziennym na piętrze o wartości 1.000 zł,
- telewizora w pokoju dziennym na piętrze o wartości 1.200 zł,
- laptopa o wartości 1.000 zł,
- pieca c.o. z grzejnikami o wartości 6.000 zł,
- dwóch rowerów o wartości 2.000 zł,

c) wierzytelność o zwrot nakładów na nieruchomość stanowiącą własność rodziców uczestnika H. i J. P. w postaci rozbudowy i wykończenia budynku mieszkalnego oraz zagospodarowania nieruchomości w B. przy ul. (...), (...)-(...) A., o wartości 80.000 zł,

d) przedsiębiorstwo stanowiące zorganizowany zespół składników niematerialnych i materialnych przeznaczony do prowadzenia działalności gospodarczej, prowadzone pod firmą (...), z siedzibą w B. przy ul. (...), (...)-(...) A., NIP (...).

Wnioskodawczyni wniosła o dokonanie podziału majątku wspólnego poprzez przyznanie wymienionych ruchomości, wierzytelności oraz przedsiębiorstwa na rzecz uczestnika oraz zasądzenie od uczestnika na jej rzecz kwoty odpowiadającej połowie wartości rzeczonych składników majątku, pomniejszonej o środki pieniężne wnioskodawczyni zaliczone do majątku wspólnego. Ponadto wniosła o zwolnienie od kosztów sądowych.

W uzasadnieniu pełnomocnik wyjaśnił, że wyrokiem z dnia 22 listopada 2016 roku, prawomocnym od dnia 27 września 2017 roku, orzeczono rozwód wnioskodawczyni oraz uczestnika z winy obu stron, w wyniku czego ustała ich wspólność majątkowa. W wyniku zaistniałej sytuacji i zachowania uczestnika wnioskodawczyni była zmuszona opuścić zajmowany dotychczas lokal mieszkalny, z którego nie zabrała żadnych składników majątkowych. Wskazał, że w okresie małżeństwa strony uzyskiwały dochody z pracy oraz prowadzonej przez nie działalności zarobkowej, w

całości wchodzące w skład majątku wspólnego, a także nabyły ruchomości wymienione w treści wniosku. Na skutek inwestycji rozpoczętej w 2000 roku małżonkowie rozbudowali budynek mieszkalny przy ul. (...) oraz zagospodarowali całą nieruchomość, w tym ogród, czyniąc na nią nakłady, które podlegają zwrotowi od właścicieli nieruchomości (rodziców uczestnika). Ponadto w 2003 roku założyli przedsiębiorstwo, które formalnie zostało zarejestrowane na uczestnika, z założenia jednak miało być firmą rodzinną. Wnioskodawczyni czynnie uczestniczyła w jego rozwoju, świadczyła w nim pracę, decyzją męża nie miała jednak podpisanej umowy oraz nie otrzymywała wynagrodzenia. W ramach przedsiębiorstwa uczestnik zatrudnia około 10 pracowników, posiada liczne środki trwałe, a z prowadzenia firmy otrzymuje miesięczny dochód w wysokości około 4.000-5.000 zł netto. Przychód przedsiębiorstwa, wg. danych na 2015 roku, to z kolei kwota 401.184,50 zł.

(wniosek k. 2-7)

Postanowieniem z dnia 13 listopada 2017 roku referendarz sądowy zwolnił wnioskodawczynię od kosztów sądowych w całości.

(postanowienie k. 50)

W odpowiedzi na wniosek uczestnik P. P. (1), reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, przyłączył się do wniosku co do zasady. Wskazał, że w skład majątku wspólnego wchodzi środki zgromadzone na rachunkach bankowych w wysokości 20.794,06 zł, przedsiębiorstwo (...) z zaznaczeniem, że jest ono prowadzone wyłącznie przez niego, a także ruchomości oznaczone we wniosku. W zakresie tych ostatnich podał, że ich łączna wartość to kwota 4.060 zł, że komplet wypoczynkowy w pokoju dziennym na parterze, jako zniszczony, zużyty, nieznajdujący się w mieszkaniu, nie przedstawia żadnej wartości, że wyposażenie łazienki oraz piec c.o. z grzejnikami, zostały w całości zakupione przez jego rodziców, że laptop stanowi prezent komunijny dla córki, że telewizor w pokoju dziennym na parterze zakupił pod koniec 2016 roku już po wyprowadzce wnioskodawczyni. Odnośnie powyższego majątku uczestnik wniósł o: 1) rozliczenie środków na rachunkach bankowych po 1/2 udziału na rzecz każdej ze stron i zasądzenie z tego tytułu stosownej kwoty na rzecz przeciwnika, 2) przyznanie na wyłączną własność uczestnika ruchomości oraz ich rozliczenie poprzez zasądzenie stosownej kwoty na rzecz wnioskodawczyni tytułem 1/2 udziału w majątku wspólnym, 3) przyznanie na wyłączną własność uczestnika przedsiębiorstwa stanowiącego zorganizowany zespół składników niematerialnych i materialnych oraz rozliczenie jego wartości według ceny wskazanej przez uczestnika, a wynikających z dokumentów księgowych, w tym dotyczących wykazu środków trwałych, poprzez zasądzenie stosownej kwoty na rzecz wnioskodawczyni tytułem 1/2 udziału w majątku wspólnym. Odnośnie rozliczenia nakładów na nieruchomość stanowiącą własność rodziców uczestnik wniósł o oddalenie tego roszczenia.

W uzasadnieniu pełnomocnik zaprzeczył, aby wnioskodawczyni została zmuszona do opuszczenia domu rodzinnego, akcentując, że była to wyłącznie jej decyzja. Wyjaśnił, że wszelkie dochody pochodziły wyłącznie z pracy uczestnika, małżonkowie umówili się bowiem, że wnioskodawczyni zajmie się wychowywaniem dzieci i dopiero, gdy te stały się starsze okazjonalnie pomagała mężowi w prowadzeniu działalności gospodarczej zajmując się dokumentacją i nadzorując prace pracowników. Dodał, że w ocenie uczestnika praca wnioskodawczyni przy dzieciach oraz związana z utrzymaniem domu winna być zaliczona na poczet majątku wspólnego na równi z pracą uczestnika w przedsiębiorstwie. W dalszej kolejności pełnomocnik wskazał, że w momencie zawarcia małżeństwa strony znajdowały się w młodym wieku, nie posiadały znacznych środków finansowych i zamieszkały w domu rodziców uczestnika. W związku z tą decyzją rodzice uczestnika za zgromadzone oszczędności postanowili rozbudować dom na przedmiotowej nieruchomości i sfinansowali wszelkie koszty zakupu materiałów budowlanych, robocizny, białego montażu, wykończenia domu, których łączna wartość wynosi 50.476,57 zł z faktur plus około 10.000 zł z tytułu prac wykonanych metodą gospodarczą. Strony z tzw. czepkowego nabyły tylko wyposażenie meblowe, sprzęty kuchenne i inne ruchomości wymienione we wniosku. Odnośnie wartości przedsiębiorstwa pełnomocnik podał, że w latach 2016-2019 wykonanie prac wynikających z umowy zawartej z Miastem Ł. zostało zlecone podwykonawcy, w wyniku czego pieniądze otrzymywane od zlecającego prace w 2/3 wartości są przekazywane podwykonawcy na podstawie wystawianych przez niego faktur. Dlatego też widniejące na rachunku firmowym na dzień 27 września 2017 roku saldo nie odzwierciedla rzeczywistej sytuacji finansowej prowadzonej przez uczestnika firmy. Pełnomocnik wyjaśnił przy

tym, że dochód firmy za 2016 rok wyniósł 53.287,10 zł przy średniej zatrudnienia 8 osób, natomiast za I, II i III kwartał 2017 rok, w związku z podpisaniem umowy z Miastem Ł., wyniósł 180.363,66 zł przy średniej zatrudnienia 14 osób. Wreszcie wyjaśnił, że z uwagi na trudną sytuację na rynku usług świadczonych przez uczestnika przedsiębiorstwo nie miało okresowo płynności finansowej, wobec czego nie były odprowadzane składki do ZUS. W efekcie powyższego wszczęto egzekucję administracyjną, w toku której w okresie od dnia 25 sierpnia do dnia 22 września 2017 roku zajęto łączną sumę 90.422,46 zł.

(odpowiedź na wniosek k. 66-71v., k. 86-89v.)

W toku postępowania stanowiska stron co do zasady nie uległy zmianie. Strony odniosły się do majątku ruchomego wchodzącego w skład przedsiębiorstwa, wnioskodawczyni przychyliła się do wniosku uczestnika o przyjęcie, że w skład majątku wspólnego nie wchodzi laptop o wartości 1.000 zł, wskazała, że rodzice uczestnika nie posiadali środków umożliwiających im sfinansowanie prac budowlanych, że te zostały opłacone z zarobków małżonków oraz z darowizny, jaką otrzymali oni do majątku wspólnego od rodziców uczestnika. Dodatkowo rozszerzyła wniosek poprzez ustalenie, że w skład majątku wspólnego wchodzi także środki z OFE w zgromadzonych przez strony na dzień 27 września 2017 roku kwotach i w tym zakresie wniosła o ich podział w ten sposób, że środki te pozostaną na dotychczasowych rachunkach w dotychczas zgromadzonych kwotach, z obowiązkiem spłat lub dopłat w sytuacji, gdyby ich wartość różniła się od siebie.

Na rozprawie w dniu 27 maja 2019 roku strony zgodnie ustaliły wartość nakładów na nieruchomości rodziców uczestnika w B. na kwotę 60.000 zł.

Finalnie pełnomocnik wnioskodawczyni wniosł o ustalenie, że w skład majątku wspólnego małżonków P. wchodzi:

a) środki pieniężne zdeponowane na rachunku bankowym o nr 85 1010 (...) należącym do wnioskodawczyni w kwocie 2.133,47 zł oraz na rachunku bankowym o nr 70 1020 (...) (...) należącym do uczestnika w kwocie 20.794,06 zł,

b) ruchomości znajdujące się w lokalu mieszkalnym zamieszkałym przez uczestnika w postaci:

- segmentu kuchennego o wartości 250 zł,
- okapu kuchennego o wartości 100 zł,
- lodówki o wartości 75 zł,
- kuchenki gazowej o wartości 150 zł,
- naczyń kuchennych o wartości 250 zł,
- mebli w pokoju dziennym na parterze o wartości 450 zł,
- kanapy wypoczynkowej o wartości 150 zł,
- foteli w pokoju dziennym o łącznej wartości 100 zł,
- dywanu w pokoju dziennym o wartości 75 zł,
- telewizora w pokoju dziennym o wartości 400 zł,
- wieży Hi-Fi o wartości 350 zł,
- kompleksu sypialnianego o wartości 700 zł,
- kompletu wypoczynkowego w pokoju dziennym na piętrze o wartości 300 zł,

- szafki segmentowej w pokoju dziennym na piętrze o wartości 100 zł,
- kabiny natryskowej o wartości 150 zł,
- szafki łazienkowej z umywalką o wartości 30 zł,
- lustro z oświetleniem o wartości 50 zł,
- wieszaków o wartości 10 zł,
- pieca c.o. o wartości 200 zł,
- grzejników o łącznej wartości 1.016 zł,
- roweru o wartości 150 zł,

tj. o łącznej wartości 5.056 zł,

c) wierzytelność o zwrot nakładów na nieruchomość stanowiącą własność rodziców uczestnika w postaci rozbudowy i wykończenia budynku mieszkalnego oraz zagospodarowania nieruchomości w B. przy ul. (...), (...)-(...) A., o wartości 60.000 zł,

d) środki z OFE zgromadzone na rachunku na dzień 27 września 2017 roku prowadzonym przez (...) S.A. należącym do: wnioskodawczyni o wartości 1.892,33 zł, uczestnika o wartości 6.700,21 zł,

e) przedsiębiorstwo stanowiące zorganizowany zespół składników niematerialnych i materialnych przeznaczony do prowadzenia działalności gospodarczej, prowadzone pod firmą (...) z siedzibą w B. przy ul. (...), (...)-(...) A., NIP (...), o wartości 980.000 zł.

Pełnomocnik wnioskodawczyni wniósł o dokonanie podziału majątku wspólnego poprzez przyznanie wymienionych ruchomości, wierzytelności oraz przedsiębiorstwa uczestnikowi oraz o zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni tytułem spłaty kwoty 536.252,63 zł odpowiadającej połowie wartości środków pieniężnych, ruchomości, wierzytelności, przedsiębiorstwa oraz środków z OFE, pomniejszonych odpowiednio o połowę wartości środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku bankowym wnioskodawczyni oraz środków z OFE zgromadzonych na rachunku wnioskodawczyni, w terminie 14 dni od uprawomocnienia się postanowienia z odsetkami ustawowymi za opóźnienie na wypadek uchybienia terminowi płatności.

Pełnomocnik uczestnika ostatecznie wniósł o ustalenie, że w skład majątku wspólnego stron wchodzi środki pieniężne zgromadzone na rachunkach bankowych oraz środki zgromadzone na rachunkach OFE w kwotach wskazanych przez wnioskodawczynię, ruchomości przez nią wymienione o łącznej wartości 5.056 zł, a także przedsiębiorstwo stanowiące zorganizowany zespół składników niematerialnych i materialnych przeznaczony do prowadzenia działalności gospodarczej prowadzone stale i wyłącznie przez P. P. (1) pod nazwą AGAT P. P. (1) z siedzibą w B. przy ul. (...), w skład którego wchodziły na dzień 27 września 2017 roku rzeczy ruchome w postaci maszyn służących i niezbędnych do prowadzenia działalności gospodarczej oraz środki finansowe służące do obrotu firmowego zgromadzone na rachunku bankowym firmy, o wartości: a) wg wyceny majątkowej 63.537,50 zł, b) wg wyceny dochodowej 105.854,01 zł, c) wg wyceny mieszanej 77.643 zł. Pełnomocnik wniósł o dokonanie podziału majątku wspólnego poprzez: 1) przyznanie na wyłączną własność uczestnika ruchomości oraz przedsiębiorstwa z obowiązkiem stosownej spłaty 1/2 udziału na rzecz wnioskodawczyni, 2) rozliczenie środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach bankowych stron, 3) rozliczenie środków z OFE zgromadzonych przez strony. Ponadto wniósł o rozłożenie spłaty na kilka równych rat wraz z odroczeniem spłaty pierwszej raty w terminie 6 miesięcy od daty uprawomocnienia się orzeczenia.

(pismo przygotowawcze k. 168-169, k. 171-175, k. 226-228v., k. 976-977, k. 1003-1005, k. 1007-1011, protokół rozprawy k. 220-221, k. 255-256, k. 279-288, k. 368, k. 583-587, k. 894-895v., k. 910-911v., k. 920-921v.)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. P. i P. P. (1) zawarli związek małżeński w dniu 6 listopada 1999 roku. Związek ten został następnie rozwiązany przez rozwód z winy obu małżonków wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 22 listopada 2016 roku, wydanym w sprawie o sygn. XII C 523/14, prawomocnym od dnia 27 września 2017 roku.

W trakcie trwania małżeństwa małżonkom urodziło się dwoje dzieci.

(dowód z przesłuchania wnioskodawczyni – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 27 maja 2019 roku oraz z dnia 13 września 2021 roku, zeznania świadka H. K. – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 26 kwietnia 2021 roku, zeznania świadka H. P. k. 900-901, wyrok k. 8, k. 23-24, okoliczności bezsporne)

Po zawarciu małżeństwa strony postanowiły zamieszkać na nieruchomości należącej do rodziców uczestnika położonej przy ul. (...) w B.. Na działce był już wzniesiony dom mieszkalny, do którego małżonkowie postanowili dobudować swoją część. Prace były częściowo wykonywane metodą gospodarczą, a pieniądze na ich sfinansowanie pochodziły w przeważającym zakresie od rodziców uczestnika, którzy posiadali zaoszczędzone środki pieniężne m.in. ze sprzedaży działki. (...) wkład małżonków pochodził natomiast z tzw. czepkowego. Z tytułu zakupionych materiałów budowlanych oraz elementów wyposażenia na rodziców uczestnika zostały wystawione faktury VAT na łączną kwotę 50.476,57 zł.

Decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu została wydana na P. P. (1).

W czasie wykonywania prac budowlanych małżonkowie początkowo mieszkali wraz z rodzicami uczestnika, kiedy jednak urodziła się im córka, wnioskodawczyni przeniósła się wraz z dzieckiem do swojej matki.

(dowód z przesłuchania wnioskodawczyni – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 27 maja 2019 roku oraz z dnia 13 września 2021 roku, zeznania świadka T. S. – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 27 maja 2019 roku, zeznania świadka A. S. – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 27 maja 2019 roku, zeznania świadka H. K. – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 26 kwietnia 2021 roku, zeznania świadka H. P. k. 900-901, wypis z rejestru gruntów k. 38, faktury k. 93-160, decyzja administracyjna k. 191-191v.,)

Początkowo uczestnik pomagał rodzicom w handlu mięsem, dodatkowo świadczył usługi przewozu ciągnikiem, który był własnością jego ojca. W dniu 19 grudnia 2003 roku P. P. (1) otworzył działalność gospodarczą pod firmą (...), której przedmiotem było wykonywanie usług polegających na sprzątaniu terenu. Już po założeniu firmy uczestnik przez pewien okres czasu handlował dodatkowo drewnem, w czym czasami pomagała mu małżonka.

W pierwszym okresie działalności przedsiębiorstwo świadczyło usługi, jako podwykonawca, uczestnik nie był bowiem w stanie samodzielnie wygrać żadnego przetargu. Prace komunalne były wykonywane przy pomocy sprzętu, który uczestnik sukcesywnie nabywał. Firma nie posiadała żadnej nieruchomości (uczestnik prowadził ją w miejscu zamieszkania), sprzętu biurowego, księgowość była prowadzona przez podmiot zewnętrzny. Średnio uczestnik zatrudniał około 10 pracowników.

Klientami firmy było wyłącznie Miasto Ł. (...), z którym uczestnik współpracował jako wykonawca lub podwykonawca przy umowach związanych z letnim i zimowym oczyszczaniem pasów dróg publicznych. Konkurencją dla AGAT stanowiły inne firmy prowadzące działalność o tym samym profilu, które wraz z uczestnikiem startowały w przetargach, które odbywają się co 3 lata. Zlecane przez Miasto Ł. prace porządkowe wymagały od firmy uczestnika i zatrudnionych w niej pracowników dyspozycyjności przez cały dzień.

Wnioskodawczyni pomagała mężowi w prowadzeniu przedsiębiorstwa, zajmowała się dokumentami, zawoziła pracowników na miejsce wykonywania prac, pomagała w niektórych pracach, nigdy nie była natomiast w nim zatrudniona, nie otrzymywała żadnego wynagrodzenia, posiadała jedynie ubezpieczenie zdrowotne.

W dniu 1 października 2016 roku uczestnik zawarł z M. N. prowadzącą działalność gospodarczą jako (...) M. N., umowę podwykonawczą, na mocy której zlecił podwykonawcy wykonanie świadczenia usług polegających na letnim i zimowym, ręcznym i mechanicznym oczyszczaniu pasów dróg publicznych na terenie Miasta Ł. (lata 2016-2019), na obszarze rejonu IX. Wynagrodzenie dla podwykonawcy było obliczane na podstawie cen jednostkowych określonych w załączniku nr 1 oraz ilości rzeczywiście wykonanych i odebranych prac, w oparciu o wystawione przez podwykonawcę faktury VAT.

W dniu 31 października 2016 roku Miasto Ł. zawarło z AGAT umowę nr (...)2.61.2016, na mocy której zleciło firmie uczestnika świadczenie usług polegających na letnim i zimowym, ręcznym i mechanicznym oczyszczaniu pasów dróg publicznych na terenie Miasta Ł. w rejonie IX – obejmującym obszar (...) zgodnie ze złożoną ofertą (...).

W zestawieniu wartości środków trwałych na koniec września 2017 łączna ich wartość została oznaczona na kwotę 106.661,87 zł. Suma środków na rachunku firmowym w tej dacie wynosiła 278.986,30 zł. W latach 2014 – 2016 wartość środków trwałych mieściła się w granicach od 128.345,01 zł do 152.117,58 zł.

(dowód z przesłuchania wnioskodawczyni – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 27 maja 2019 roku oraz z dnia 13 września 2021 roku, zeznania świadka H. P. k. 900-901, zeznania świadka M. N. – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 17 czerwca 2021 roku, wydruk z (...) k. 39, zestawienie wartości środków trwałych k. 90, k. 335-337, umowa podwykonawcza k. 91-92v., historia rachunku k. 230-239v., krótki opis działalności firmy (...) k. 330-331v., umowa k. 429-436v.

Z uwagi na postawę uczestnika A. P. w okresie małżeństwa nie podejmowała żadnej pracy zarobkowej. Domowy budżet był wspólny, w domu zawsze znajdowała się gotówka, z której wnioskodawczyni mogła swobodnie korzystać, przy czym uczestnik okresowo kontrolował wydatki żony.

(zeznania świadka H. P. k. 900-901, okoliczności bezsporne)

Na dzień 27 września 2017 roku wnioskodawczyni posiadała na swoim rachunku bankowym w (...) S.A. kwotę 2.133,47 zł. Na tę datę saldo na rachunku uczestnika w (...) S.A. wynosiło 20.794,06 zł.

(historia rachunku k. 73-73v., k. 183-189)

Wartość rachunku OFE należącego do A. P. na dzień 27 września 2017 roku wynosiła 1.892,23 zł, natomiast rachunku należącego do P. P. (1) wynosiła 6.700,21 zł.

(pismo U. k. 949)

W czasie małżeństwa strony zakupiły szereg ruchomości w postaci: wyposażenia domu, sprzętu RTV i AGD. Wartość ruchomości byłych małżonków P. wchodząca w skład majątku wspólnego przedstawia się następująco:

- segment kuchenny – 250 zł,
- okap kuchenny – 100 zł,
- lodówka – 75 zł,
- kuchenka gazowa – 150 zł,
- naczynia, zastawa, przybory kuchenne – 250 zł,

- meble w pokoju dziennym – 450 zł,
- kanapa – 150 zł,
- fotele – 2 x 50 zł,
- dywan – 75 zł,
- telewizor – 400 zł,
- wieża Hi-Fi – 350 zł,
- komplet sypialny – 700 zł,
- kanapa na piętrze wraz z fotelami – 300 zł,
- segment – 100 zł,
- wanna akrylowa – 0 zł,
- kabina natryskowa – 150 zł,
- szafka z umywalką – 30 zł (w tym sama szafka 0 zł),
- wc – 0 zł,
- lustro z oświetleniem – 50 zł,
- wieszaki łazienkowe – 2 x 5 zł,
- armatura
- piec c.o. – 200 zł,
- grzejniki – 1.016 zł,
- rower typu damka – 150 zł.

Łączna wartość rzeczonych ruchomości wynosi 5.056 zł.

(dowód z przesłuchania wnioskodawczyni – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 27 maja 2019 roku oraz z dnia 13 września 2021 roku, pisemna opinia biegłego P. G. k. 290-297, pisemna uzupełniająca opinia biegłego sądowego P. G. k. 936-937, k. 952-957)

Wartość aktywów netto AGAT na dzień 30 września 2017 roku wynosiła 585.500 zł i obejmowała: pojazdy o wartości księgowej 101.907 zł netto, należności z tytułu realizacji usług w kwocie 204.600 zł, środki pieniężne na rachunku bankowym w kwocie 279.000 zł. Zobowiązania przedsiębiorstwa na tę datę wynosiły 99.999 zł i obejmowały kwotę należną Chybo-T. z tytułu usług zrealizowanych we wrześniu 2017 roku oraz zobowiązania podatkowe w wysokości 37.453 zł. Wartość księgowa aktywów netto wynosiła zatem 448.003 zł, z czego kwota 269.770 zł stanowiła aktywa operacyjne (tj. niezbędne do bieżącej działalności).

Wg stanu na dzień 30 września 2017 roku przedsiębiorstwo (...) długoterminowo będzie generować wolne przepływy pieniężne w wysokości 90.500 zł rocznie. Koszt kapitału przedsiębiorstwa na tę datę wynosi 9,7%

Wartość udziałowa przedsiębiorstwa (...) na dzień 30 września 2017 roku liczoną metodą (...), po uwzględnieniu dyskonta z tytułu ograniczenia płynności (10%), wynosi 980.000 zł. Wartość ta uwzględnia osobistą wartość firmy wynoszącą 960.951 zł.

(pisemna opinia biegłego A. M. k. 371-387v., pisemna uzupełniająca opinia biegłego A. M. k. 526-540v., ustna uzupełniająca opinia biegłego A. M. – elektroniczny protokół rozprawy z dnia 13 września 2021 roku,

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, które nie budziły wątpliwości, co do prawidłowości i rzetelności ich sporządzenia, nie były także kwestionowane przez uczestników postępowania. Za podstawę ustaleń faktycznych Sąd przyjął ponadto dowód z przesłuchania uczestników oraz zeznania świadków.

Sąd oparł się również na opinii biegłych sądowych P. G. i A. M.. Oceniając opinie biegłych Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zawartych w ich treści wniosków, opinie te były bowiem rzetelne, jasne, logiczne oraz w sposób wyczerpujący objaśniające budzące wątpliwości kwestie. Wydając opinie biegli uwzględnili całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, przy czym opinia P. G. w swym ostatecznym kształcie nie była kwestionowana przez strony postępowania. W przypadku opinii drugiego z biegłych zastrzeżenia w jej zakresie zostały zgłoszone przez uczestnika. W podstawowej opinii biegły A. M. precyzyjnie opisał metodykę wyceny przedsiębiorstw szczegółowo omawiając poszczególne metody wyceny. Wskazał, że dokonując wyceny przedsiębiorstwa (...), w celu obiektywizacji oszacowania zastosował wstępnie trzy metody, natomiast wnioski końcowe zostały wysnute w oparciu o metodę (...). Dodał, że wybór metody determinował przede wszystkim sposób działalności przedsiębiorstwa, w tym fakt, że była to jednoosobowa działalność, która co do zasady polegała na współpracy z jednym klientem. Z punktu widzenia wyceny istotne było również, że wprawdzie przedsiębiorstwo posiadało wieloletnią historię funkcjonowania, jednak była ona udokumentowana jedynie na znacznym poziomie ogólności. Biegły uwzględnił przy tym osobistą wartość firmy, a niepewność projekcji finansowych sporządził poprzez zastosowanie odpowiednich stóp dyskontowych i analiz wrażliwości. W opinii uzupełniającej biegły A. M. przypomniał, że dokonał oszacowania wartości AGAT trzema metodami, natomiast konkluzja co do wartości przedsiębiorstwa została oparta o wyniki wyceny metodą (...) (tj. wg podejścia dochodowego), ponieważ jedynie ona uwzględnia w pełni specyfikę tego podmiotu, tj. koncentrację działalności na obsłudze jednego klienta (Miasta Ł.) w oparciu o wieloletnią umowę na świadczenie usług, która decydowała o wartości przedsiębiorstwa na datę analizy. Wskazał, że z punktu widzenia wykonania umowy z Miastem nie miało znaczenia, czy AGAT posiadał majątek możliwy do wykorzystania przy realizacji umowy i jaka była jego wartość, ponieważ umowa mogła być realizowana z użyciem sprzętu wypożyczonego/wydzierżawionego, bądź przy udziale podwykonawców. Dlatego też wyniki wyceny metodą (...) nie zostały uwzględnione przy formułowaniu wniosków końcowych, a przy przyjęciu metody mieszanej, dla tej metody winna być przyjęta waga 0%. Tożsamą konkluzję biegły poczynił względem metody szacowania (...) akcentując, że silna zależność pomiędzy działalnością AGAT a treścią umowy z Miastem powodowała, że sporna wartość przedsiębiorstwa nie mogła być porównywalna w szerokim zakresie z innymi podmiotami, w tym lokalnymi, świadczącymi podobny typ usług. Jednocześnie brak jest danych, które pozwoliłyby dokonać pogłębionej analizy działalności lokalnych podmiotów porównywalnych do firmy uczestnika. W dalszej kolejności biegły podniósł, że przy wycenie winno się uwzględnić faktury wystawione w dniu 4 października 2017 roku, dotyczyły one bowiem usług zrealizowanych we wrześniu 2017 roku, a wynikające z nich należności już na dzień 30 września 2017 roku stanowiły składnik majątku obrotowego AGAT, co wynika z ewidencji księgowej. Odnośnie korekty kapitału obrotowego netto przedsiębiorstwa wskazał, że kapitał ten winien zostać pomniejszony o kwotę 37.500 zł przy założeniu, że dokonane zostały rozrachunki firmy z pracownikami, US i ZUS. Biegły zwrócił także uwagę, że brak było przesłanek do obniżenia do zera nadwyżkowych środków pieniężnych, a tym samym do podwyższenia zadłużenia odsetkowego netto o 178.233 zł, skoro poziom tych środków wynikał z faktycznego salda na rachunku firmowym. Ustosunkowując się do kwestii niepewności projekcji finansowych biegły podał, że uwaga w tym zakresie poczyniona w podstawowej opinii miała charakter ogólny, odnoszący się do każdego oszacowania wartości w oparciu o tego typu projekcje. W rzeczywistości metoda (...) jest najczęściej stosowana do wyceny wartości przedsiębiorstwa, w tym dla celów sporów sądowych, a ewentualny wzrastający poziom niepewności w określonym przypadku jest równoważony poprzez wykorzystanie odpowiednich elementów wyceny, w tym poprzez

dobór stopy dyskonta. Biegły odniósł się również to zarzutu zawyżenia poziomu wolnych przepływów pieniężnych przedsiębiorstwa o co najmniej 70%. Zwrócił uwagę, że sama treść umowy podwykonawczej nie daje jasności, co do sposobu rozliczania płatności między (...), AGAT a C.. Jednocześnie w umowie to rachunek C. został podany, jako rachunek bankowy AGAT, przy czym wyciąg z rachunku nr (...) (...) (...) jest niewystarczający dla oceny rzeczywistych korzyści pieniężnych uzyskiwanych przez AGAT, gdyż w umowach nie ma wzmianki o rachunku bankowych, którego on dotyczy, nie zawiera on płatności (...) dotyczących umowy, brak jest także pewności, czy był to jedyny rachunek służący do obsługi umowy. Biegły na skutek analizy wyciągu zauważył przy tym, że szereg kwot widniejących w jego treści o łącznej wartości blisko 500.000 zł nie miało związku z umową podwykonawczą. Dodatkowo saldo na rachunku w większości przypadków pozostawało na poziomie co najmniej 100.000 zł, uczestnik regularnie dokonywał płatności podatków VAT i PIT na kwoty rzędu 30.000-40.000 zł miesięcznie, a także otrzymywał miesięcznie kwoty 20.000-40.000 zł, co zdaniem biegłego pozostaje w sprzeczności z tezą, że uczestnik z tytułu umowy otrzymał wyłącznie kwotę 80.000 zł. Ponadto wyciąg nie obejmuje środków otrzymywanych z (...), jak również płatności na rzecz C., a wartość prac C. nie jest podana w liście referencyjnym wystawionym dla tego podmiotu przez (...). W świetle powyższego, w ocenie biegłego, jedynymi dokumentami pokazującymi stan rozliczeń między w/w trzema podmiotami pozostają faktury VAT, w oparciu o które sporządzona została opinia podstawowa i które to faktury stanowiły podstawę rozliczeń uczestnika z US. Wedle ich treści w okresie od 1 listopada 2016 roku do 30 września 2017 roku AGAT zrealizował na podstawie umowy usługi o wartości 1.791.000 zł, a od podwykonawcy z tytułu zawartej z nim umowy otrzymał faktury na łączną kwotę 618.000 zł. Odpowiadając na zarzut dotyczący zaniżenia/zawyżenia alokacji wartości przedsiębiorstwa biegły wyjaśnił, że poczyniona przez niego analiza opierała się w dużej mierze na opisie działalności firmy sporządzonym przez uczestnika. Z punktu widzenia wyceny istotnym był przy tym nie tyle fakt osobistego zaangażowania właścicieli w działalność firmy, lecz to, czy ustanie takiego zaangażowania ma negatywny wpływ na zdolność podmiotu do działania w podobnym zakresie. W odniesieniu do wnioskodawczyni brak było informacji, które wskazywałyby, że po ustaniu wspólności majątkowej sytuacja przedsiębiorstwa uległa istotnej zmianie, co mogłoby wskazywać na znaczącą jej rolę w jego funkcjonowaniu. Z kolei alternatywna alokacja wartości firmy zaprezentowana w opinii złożonej przez uczestnika zawierała szereg nieprawidłowości i nieuzasadnionych modyfikacji, wobec czego biegły nie znalazł podstaw do zmiany swojej opinii. W ocenie biegłego brak było także przesłanek do podwyższenia dyskonta z tytułu ograniczonej płynności. W tym zakresie biegły podniósł, że wprawdzie przedsiębiorstwo (...) nie mogłoby zostać sprzedane w pomijalnie krótkim terminie, to jednak jego zbycie mogłoby nastąpić relatywnie szybko, w ciągu 6 miesięcy, ponieważ jego najistotniejszym i najbardziej wartościowym aktywem, mającym niemajątkowy charakter, jest umowa z (...), którą można zbyć na inny podmiot. Z uwagi właśnie na ten niemajątkowy aktyw zdaniem biegłego szacowanie wartości przedsiębiorstwa metodą majątkową nie znajdowało zastosowania. Mogłaby ona znaleźć zastosowanie, gdyby uczestnik nie zawarł umowy z (...) tylko wówczas bowiem wartość majątku byłaby miarodajna. W konkluzji biegły skorygował szacunek wartości przedsiębiorstwa (...) dokonany metodą (...) na kwotę 980.000 zł, akcentując, że wartość ta jest uzasadniona dokumentami księgowymi firmy, z których za okres 11 miesięcy wynika przychód netto na poziomie 1.200.000 zł (po uwzględnieniu kosztów podwykonawstwa) oraz uiszczenie zryczałtowanego podatku od przychodów za 2017 rok w wysokości 226.400 zł.

Na rozprawie w dniu 15 marca 2021 roku Sąd pominął wniosek pełnomocnika uczestnika postępowania o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego ds. wyceny przedsiębiorstwa. Przypomnienia wymaga, że opinia biegłego podlega, jak inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 k.p.c., lecz co odróżnia ją pod tym względem, to szczególne dla tego dowodu kryteria oceny, które stanowią: poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanego w niej stanowiska oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej ocen, a także zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej (postanowienie SN z dnia 7 października 2000 roku, I CKN 1170/98, OSNC 2001/4/64; wyrok SN z dnia 15 listopada 2002 roku, V CKN 1354/00, LEX). Podkreślenia wymaga przy tym, że jak jednolicie przyjmuje się w judykaturze, to od uznania sądu zależy czy w sprawie istnieją wątpliwości, których opinia biegłego nie wyjaśniła, co prowadzić powinno do powołania kolejnego biegłego. Konieczność taka zajdzie w przypadku, gdy sporządzona w sprawie opinia ze względu na swoje wady (niekompletność, niezupełność, sprzeczność) jest nieprzydatna dla ustalenia istotnych dla rozstrzygnięcia faktów. Potrzeba powołania kolejnego biegłego powinna być więc podyktowana okolicznościami sprawy, stosownie do treści art. 286 k.p.c., a nie wynikać z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (por. m.in. wyrok SA w Białymstoku z dnia 16 września 2015 roku, I ACa 456/15,

L.; wyrok SA w Katowicach z dnia 12 grudnia 2014 roku, I ACa 764/14, L.; wyrok SN z dnia 9 lipca 2014 roku, I UK 444/13, L.; wyrok SA w Łodzi z dnia 22 kwietnia 2014 roku, I ACa 1404/13, L.). W rozpoznawanej sprawie zaś, o czym była już mowa, opinia biegłego sądowego A. M. była jasna i kompletna, w pełni odnosiła się do zagadnień będących jej przedmiotem, wnioski biegłego nie budzą przy tym wątpliwości w świetle zasad wiedzy oraz doświadczenia życiowego, a jednocześnie opinia została sporządzona w sposób umożliwiający prześledzenie - z punktu widzenia zasad wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania - analizy przez biegłego zagadnień będących jej przedmiotem.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznawanej sprawy był podział majątku wspólnego małżonków D.. Z chwilą prawomocnego rozwiązania małżeństwa przez rozwód, tj. z dniem 27 września 2017 roku ustala wspólność majątkowa małżeńska A. P. i P. P. (1).

Odnosnie podziału majątku wspólnego małżonków zastosowanie znajdują przepisy ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy w brzmieniu obowiązującym po nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 17 czerwca 2004 roku o zmianie ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2004r, Nr 162, poz.1691), która weszła w życie z dniem 20 stycznia 2005 roku. Stosownie bowiem do przepisu art. 5. ust.1 powoływanej ustawy dnia 17 czerwca 2004 roku, przepisy ustawy stosuje się do stosunków w niej unormowanych, chociażby powstały przed jej wejściem w życie, chyba że przepisy ust. 2-7 stanowią inaczej. Zgodnie zaś z ust. 2 jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy stosunki majątkowe małżonków podlegały wspólności ustawowej, składniki majątków istniejące w tym dniu zalicza się do majątku wspólnego albo do majątków osobistych, stosownie do przepisów ustawy. Ustęp 5 pkt 3 stanowi, że dotychczasowe przepisy stosuje się do podziału majątku wspólnego małżonków i do zwrotu wydatków i nakładów dokonanych z majątku wspólnego na majątek osobisty lub z majątku osobistego na majątek wspólny, jeżeli wspólność majątkowa małżeńska ustala przed wejściem ustawy w życie.

W rozpoznawanej sprawie wspólność majątkowa małżonków P. ustala wskutek orzeczenia rozwodu z dniem 27 września 2017 roku, a zatem po wejściu w życie cytowanej wyżej ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku.

Z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny). Przedmioty majątkowe nieobjęte wspólnością ustawową należą do majątku osobistego każdego z małżonków (art. 31 k.r.o.).

Przepisy art. 46 k.r.o. oraz art. 567 § 3 k.p.c. stanowią, że do podziału majątku objętego wspólnością ustawową w kwestiach nie unormowanych stosuje się przepisy o dziale spadku od art.680 - 689 k.p.c. Te ostatnie zaś (art. 688 k.p.c.) odsyłają do odpowiedniego stosowania przepisów o zniesieniu współwłasności. W świetle art. 210 k.c., każdy ze współwłaścicieli może żądać zniesienia współwłasności.

Jak wynika z powołanych powyżej przepisów normujących postępowanie o podział majątku wspólnego, w postępowaniu tym Sąd w pierwszej kolejności ustala skład i wartość majątku wspólnego. Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą, Sąd ustalił skład i stan majątku wspólnego na dzień ustania wspólności ustawowej małżeńskiej, zaś według cen obowiązujących w chwili orzekania (tak np. SN w uchwale z dnia 15 grudnia 1969 roku, III CZP 12/69, OSNCP 1970, poz.39).

W niniejszej sprawie skład majątku byłych małżonków oraz jego wartość w przeważającej części nie były sporne. W szczególności bezsporne było, że w czasie trwania małżeństwa małżonkowie nabyli szereg ruchomości w postaci m.in. przedmiotów wyposażenia domowego, zgromadzili środki na rachunkach bankowych oraz na kontach OFE. Wartość powyższych składników majątkowych została przyjęta zgodnie przez strony, przy czym wartość ruchomości wyliczył biegły sądowy i opinia w tym zakresie nie była w sprawie kwestionowana. Poza sporem pozostawało również, że w skład majątku wspólnego wchodzi przedsiębiorstwo stanowiące zorganizowany zespół składników niematerialnych i materialnych przeznaczonych do prowadzenia działalności gospodarczej, prowadzone pod firmą (...) z siedzibą w B., a sporna w tym zakresie była wyłącznie wartość przedsiębiorstwa. Na tę okoliczność Sąd dopuścił

dowód z opinii biegłego sądowego A. M., który wycenił rzeczony składnik majątku na kwotę 980.000 zł. W ocenie Sądu zaprezentowane przez biegłego stanowisko zasługuje na pełną aprobatę. Formułując zarzuty odnośnie opinii uczestnik w dużej mierze koncentruje się na okolicznościach, które zaistniały już po ustaniu wspólności majątkowej z wnioskodawczynią, traci natomiast z pola widzenia fakt, że wycena przedsiębiorstwa była dokonywana właśnie na datę ustania tej wspólności. Biegły nie mógł zatem uwzględniać okoliczności które zaistniały po tej dacie. Obrazując tę kwestię, wydając opinię przykładowo w dniu 1 października 2017 roku biegły nie wiedziałby przecież, na ile umowa zawarta przez uczestnika z Miastem Ł. okaże się dochodowa w IV kwartale 2017 roku, czy też w 2018 roku, jak dużą część prac wykona w jego imieniu podwykonawca, ile środków przelanych przez (...) zostanie przez niego zatrzymanych, a ile będzie musiał przekazać do C.. Biegły bazowałby na aktualnych prognozach oraz danych, z których wynikało – i potwierdza to sam uczestnik na k. 596 – że za okres 12 miesięcy uczestnik otrzymał 2.214.700,52 zł a przekazał podwykonawcy kwotę 828.065,76 zł. Innymi słowy przekazane zostało 37,39% otrzymanych środków, nie zaś 80%, o których wspomina uczestnik. W następnych latach wprawdzie te proporcje ulegają zaburzeniu, ale kwestia ta z przyczyn wyżej opisanych pozostawała poza obszarem oceny biegłego. Można w tym miejscu zadać pytanie, czy gdyby wycena biegłego powstała pod koniec 2017 roku uczestnik formułowałby takie same zarzuty, jak czyni to obecnie. Z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością można założyć, że nie. Oczywiście jest również, że wartość przedsiębiorstwa, zwłaszcza usługowego, prowadzonego przez jedną osobę, nie wytwarzającego żadnych produktów, nie ma na przestrzeni lat charakteru stałego. To wszak działania tej jednej osoby determinują to, czy i w jaki sposób rozwinie się firma. Nie budzi ponadto wątpliwości, że wnioskodawczyni nie może ponosić negatywnych konsekwencji związanych z nieprawidłowym doбором przez uczestnika partnera biznesowego. To uczestnik miał wpływ na wybór podwykonawcy, na treść zawartej z nim umowy, wreszcie na sposób jej realizacji. Jeśli uczestnik uważa, że został przez podwykonawcę wykorzystany i z tego tytułu utracił znaczną część środków wypłacanych przez (...), to wyłącznie on ponosi winę za taki stan rzeczy. Wszak nie jest winą wnioskodawczyni, że na pewnym etapie realizacji umowy podwykonawczej, już po ustaniu wspólności majątkowej, znaczna część środków była zatrzymywana przez podwykonawcę. O czym była już mowa, biegły precyzyjnie wyjaśnił przy tym, dlaczego wycena powinna być dokonana metodą (...), akcentując jednocześnie, że w praktyce zastosował on metodę mieszaną, przy czym dla pozostałych rozpatrywanych metod przyjął wartość o zł. W świetle wniosków biegłego, które nie budziły wątpliwości Sądu, zostały we właściwy sposób umotywowane, Sąd przyjął, że wartość przedsiębiorstwa (...) wyraża się kwotą 980.000 zł.

Wreszcie Sąd nie znalazł podstaw, aby uznać, że w skład majątku wspólnego małżonków P. weszła wierzytelność o zwrot nakładów na nieruchomości stanowiącą własność rodziców uczestnika H. i J. P. w postaci rozbudowy i wykończenia budynku mieszkalnego oraz zagospodarowania nieruchomości w B. przy ul. (...), (...)-(...) A., o wartości 60.000 zł. Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe, kwota o rozliczenie, której wносиła wnioskodawczyni, w rzeczywistości została poniesiona z majątku rodziców uczestnika. W okresie budowy posiadali oni środki pochodzące ze sprzedaży działki, które postanowili zainwestować w budowę, a tym samym pomóc młodym małżonkom. Przypomnienia wymaga, że wszelkie faktury wystawione na zakup materiałów budowlanych, elementów wyposażenia domu, zostały wystawione właśnie na H. i J. P., nie zaś na strony, co potwierdza, że to rodzice uczestnika ponieśli wydatki ujęte w tych dokumentach. Co oczywiście sam fakt, że danego zakupu dokonał uczestnik, czy też wnioskodawczyni, nie oznacza automatycznie, że zakup ten stanowił nakład na nieruchomości z ich majątku wspólnego. Istotne jest bowiem, kto w rzeczywistości pokrył koszty nabycia danej rzeczy, nie zaś to, kto dokonał czynności jej zakupu. Wreszcie zwrócić należy uwagę, że twierdzenie, jakoby budowa została sfinansowana z tzw. czepkowego w ogóle nie zostało przez wnioskodawczynię udowodnione. W sprawie nie tylko brak jest dowodów, w oparciu o które można by ustalić kwotę, jaką małżonkowie otrzymali w ramach prezentów ślubnych, ale także pozwalających powiązać konkretny zakup z tymi środkami.

Reasumując Sąd uznał, że w skład majątku byłych małżonków A. P. i P. P. (1) wchodzi:

- a) segment kuchenny składający się z 4 szafek stojących i 4 szafek wiszących o wartości 250 zł,
- b) okap kuchenny marki A. o wartości 100 zł,

- c) lodówka marki P. o wartości 75 zł,
- d) kuchenka gazowa marki M. o wartości 150 zł,
- e) naczynia kuchenne o wartości 250 zł,
- f) segment pokojowy składający się z 5 elementów o wartości 450 zł,
- g) komplet wypoczynkowy składający się z kanapy i 2 foteli o wartości 250 zł,
- h) dywan o wartości 75 zł,
- i) telewizor marki L. (...) cale o wartości 400 zł,
- j) wieża hi-fi marki T. wraz z kompletem 5+ 1 głośników o wartości 350 zł,
- k) komplet sypialniany składający się z podwójnego łóżka, szafy pięciodrzwiowej z lustrem i 2 szafek nocnych o wartości 700 zł,
- l) komplet wypoczynkowy o wartości 300 zł,
- m) szafka segmentowa o wartości 100 zł,
- n) rower marki B. (...) o wartości 150 zł,
- o) kabina natryskowa łazienkowa o wartości 150 zł,
- p) szafka łazienkowa z umywalką o wartości 30 zł,
- q) lustro łazienkowe z oświetleniem o wartości 50 zł,
- r) wieszaki o wartości 10 zł,
- s) piec centralnego ogrzewania o wartości 200 zł,
- t) grzejniki o wartości 1.016 zł,
- u) przedsiębiorstwo stanowiące zorganizowany zespół składników niematerialnych i materialnych przeznaczonych do prowadzenia działalności gospodarczej, prowadzone pod firmą (...) z siedzibą w B. o wartości 980.000 zł,
- v) środki zgromadzone na rachunku bankowym wnioskodawczyni o nr (...) prowadzonym przez (...) Bank (...) S.A. w W. w wysokości 2.133,47 zł,
- w) środki zgromadzone na rachunku bankowym uczestnika o nr (...) prowadzonym przez (...) Bank (...) S.A. w W. w wysokości 20.794,06 zł,
- x) środki zgromadzone na rachunku otwartego funduszu emerytalnego wnioskodawczyni prowadzonym przez (...) S.A. w wysokości 1.892,23 zł,
- y) środki zgromadzone na rachunku otwartego funduszu emerytalnego uczestnika prowadzonym przez (...) S.A. w wysokości 6.700,21 zł,

wobec czego orzekł jak w pkt 1 sentencji. Jednocześnie Sąd oddalił wniosek o ustalenie, że w skład majątku wspólnego stron wchodzi wierzytelność o zwrot nakładów na nieruchomości położoną w B. przy ul. (...) w postaci rozbudowy i

wykończenia budynku mieszkalnego i zagospodarowania nieruchomości o wartości 60.000 zł, orzekając jak w pkt 2 sentencji.

Zgodnie z art. 211 k.c., każdy ze współwłaścicieli może żądać, ażeby zniesienie współwłasności nastąpiło przez podział rzeczy wspólnej, chyba że podział byłby sprzeczny z przepisami ustawy lub ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem rzeczy albo że pociągałby za sobą istotną zmianę rzeczy lub znaczne zmniejszenie jej wartości. Powołany przepis reguluje podstawowy sposób zniesienia współwłasności poprzez tak zwany podział rzeczy w naturze. Gdyby jednak rzecz nie dała się podzielić, może być przyznana jednemu ze współwłaścicieli z obowiązkiem spłaty pozostałych albo sprzedana (art. 212 k.c.). W realiach rozpatrywanej sprawy strony zgodnie wniosły, aby wymienione ruchomości i przedsiębiorstwo przypadło uczestnikowi z obowiązkiem stosownej spłaty 1/2 udziału na rzecz wnioskodawczyni, a także o rozliczenie środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach bankowych stron oraz środków z OFE zgromadzonych przez strony.

W myśl przepisu art. 43 § 1 k.r.o., oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym. W razie ustania wspólności, udziały małżonków są równe, chyba że umowa majątkowa małżeńska stanowi inaczej. Przepis ten nie wyłącza zastosowania art. 43 § 2 i 3 k.r.o. (art. 50¹ k.r.o.). W przedmiotowej sprawie wnioskodawczyni ani uczestnik nie wskazywali na to, aby umową majątkową małżeńską ustalono nierówne udziały małżonków w majątku wspólnym, w razie ustania wspólności. Wobec stanowiska stron Sąd dokonał podziału majątku wspólnego byłych małżonków A. P. i P. P. (1) w ten sposób, że ruchomości opisane w punkcie 1 a)- 1 t), przedsiębiorstwo opisane w punkcie 1 u), środki zgromadzone na rachunku bankowym opisane w punkcie 1 w) i środki zgromadzone na rachunku otwartego funduszu emerytalnego opisane w punkcie 1 y) przyznać na wyłączną własność uczestnika P. P. (1), a środki zgromadzone na rachunku bankowym opisane w punkcie 1 v) i środki zgromadzone na rachunku otwartego funduszu emerytalnego opisane w punkcie 1 x) przyznać na wyłączną własność wnioskodawczyni A. P. z obowiązkiem spłaty przez P. P. (1) na rzecz wnioskodawczyni A. P. kwoty 504.262,28 zł.

Mając na uwadze aktualną sytuację finansową i zarobkową uczestnika, fakt, że zapewne będzie on potrzebował czasu na zgromadzenie środków finansowych potrzebnych na realizację obowiązku dokonania dopłaty na rzecz wnioskodawczyni, Sąd uwzględnił wniosek uczestnika o rozłożenie zasądzonej na rzecz wnioskodawczyni kwoty na raty. Przypomnienia wymaga, iż zgodnie z przepisem art. 320 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Przepis ten daje Sądowi możliwość orzekania o sposobie spełnienia świadczenia w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego, aniżeli wynikałoby to z regulacji prawa materialnego. W ocenie Sądu jednorazowe spełnienie zasądzanego świadczenia byłoby dla uczestnika bardzo utrudnione, o ile w ogóle byłoby możliwe. A. P. nie wykazała przy tym zasadności swoich twierdzeń, jakoby uczestnik był w stanie ją spłacić jednorazowo.

Rozkładając zasądzone świadczenie na raty, Sąd określił dokładnie wysokość tychże rat i termin ich zapłaty. Zasądzone świadczenie zostało rozłożone na 8 rat, przy czym pierwsza rata w kwocie 63.032,82 zł płatna w terminie 3 miesięcy od daty uprawomocnienia się postanowienia, a kolejnych 7 rat w kwotach po 63.032,78 zł w terminach co 3 miesiące, od daty płatności pierwszej raty, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. W ocenie Sądu uczestnik będzie w stanie spłacić zadłużenie w tej wysokości i zachowana zostanie funkcja przepisu art. 320 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w sentencji.